

Zahmlená

Katarína Knechtová

nocou bezsennou
chladnou jeseňou
ktosi kráča pre mňa
už sa vynáram
z tvojho pohára
zdám sa ti zahmlená

taká zvláštna

hmlou zastrená
prenikám
do záhad
do tých
v tvojom srdci vrytých
dobře skrytých
som tá zahmlená

ktorá vie
či príde
či nie
s jedným ránom koniec
keď hmla sa rozplynie

z vody stvorená
mávam videnia
spoznám, čo by si chcel
skôr, než odídem
kým ma vdýchne zem
zahalím sa do hmiel

ešte zasnený vdýchneš vône
čo ti s briezdením dám
no každý začiatok má svoj koniec
to vieš aj sám...